

Två välbesökta vårvandringar med SPF-seniorer

Tantolunden 3 maj

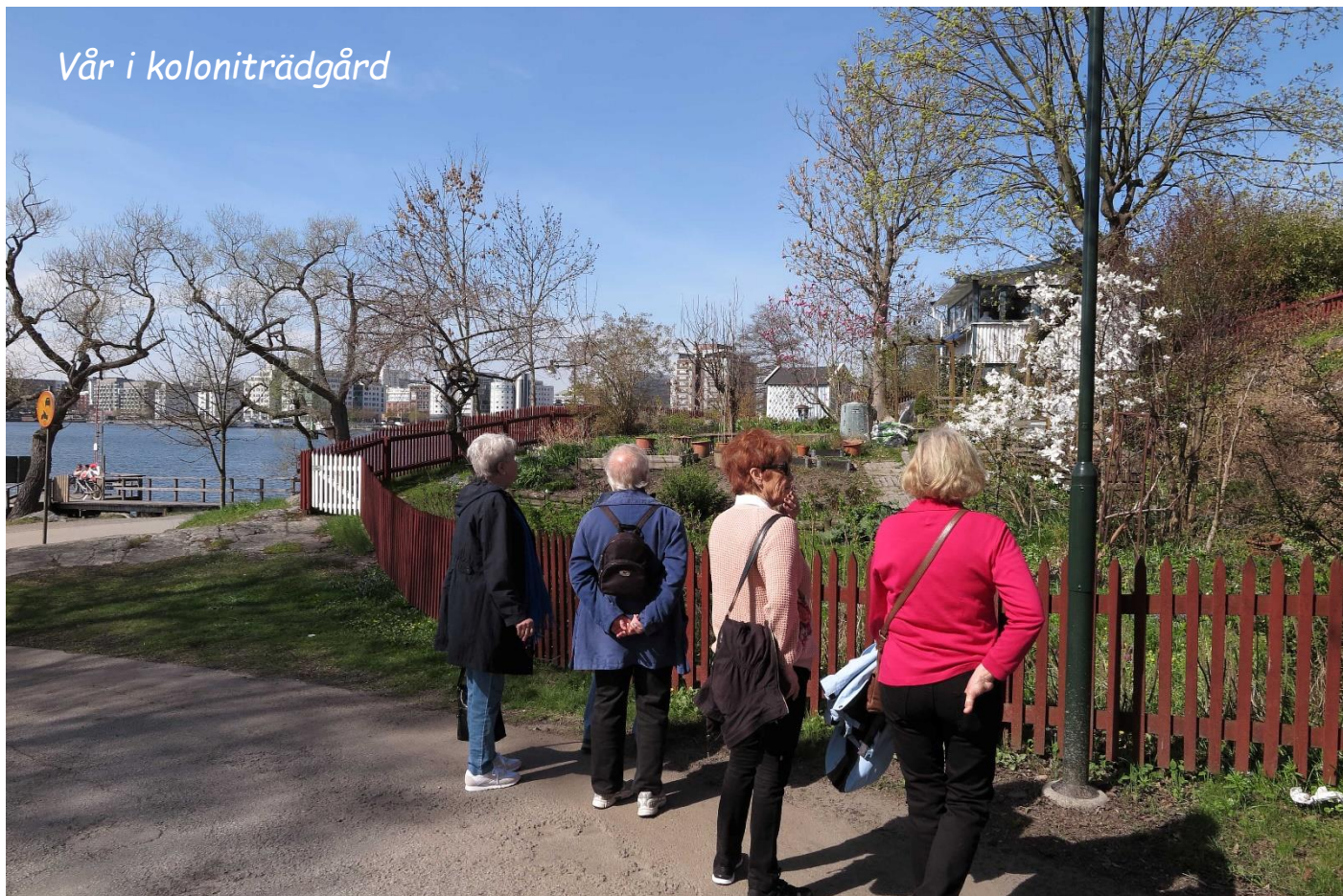
I början av maj, en härlig vårdag, träffades 38 SPFare som vanligt vid pendeltågsstationen för vidare resa till Södra Station i Stockholm. Väl framme på Södermalm besökte vi caféet Bananza vid Ringvägen, där vi blev väl mottagna av för tillfället förstärkt personal på grund av den stora anhopningen av gäster (vår grupp). Efter välsmakande kaffe med dopp fortsatte vi till Tantolunden, som är en av parkerna som skapades under slutet av 1800-talet. Vi passerade Ekermanska malmgården, ett gult herrskapshus, som köptes av borgmästaren C.F. Ekerman, som bodde där med sin familj och anlade en gård med tobaksodling, fruktträd och bärbuskar. Vid vidare promenad genom parken upp på höjden passerade vi bl.a. en musikpaviljong.

När vi kom fram till koloniområdet var trädgårdarna fulla av blommande träd och buskar. Små kolonier, som sköts föredömligt av sina ägare. Husen ägs av privatpersoner och marken av Stockholms stad. Kolonin är mycket eftertraktad och föreningen bestämmer priset vid försäljning. För att få möjlighet att köpa en lott måste man stå i kö 10 - 15 år. Vi gick vidare och njöt av blomsterprakten och kom snart ner till Årstaviken.

Promenad bland koloniträdgårdar

Vår i koloniträdgård

Strax bredvid Årstabrons fäste låg det under 1700- talet ett brännvinsbränneri som upphörde 1824. På 1850-talet köptes anläggningen och marken och här inrättades ett sockerbruk, men under 1950-talet beslöts att flytta all sockerproduktion till Skåne. Anläggningen revs och här uppfördes då ett flertal flerfamiljshus.

Efter den fina promenaden längs vattnet kom vi åter fram till ett stort koloniområde, där en av gatorna uppkallats efter Anna Lindhagen, den kvinna som införde koloniidén till Sverige. Efter att vi passerat Eriksdalsbadet, Stockholms största och modernaste bad, avslutade vi vår vandring på en trevlig restaurang på Ringvägen.

Saltsjöbaden 8 juni

Intresset för vandring i Saltsjöbaden var mycket stort och samlade 42 SPFare. Vår resa började i regn, men avslutades med uppehållsväder. Vi tog, som vanligt pendeln till Centralen, fortsatte med T-bana till Slussen och därefter Saltsjöbanan till Saltsjöbaden. Resan tog en och halv timma och när vi kom fram var vi mycket kaffesugna. Regnet hade upphört och det blev varmare i luften.

*Kulturstund i
Saltsjöbaden*

Saltsjöbadens historia började med att Knut A. Wallenberg som i slutet av 1800-talet köpte ett stort markområde för att anlägga ett rekreationssamhälle för den moderna människan. Hit sökte sig många konstnärer och andra kulturpersonligheter och naturligtvis bank- och industrifolk. Samtidigt byggdes Grand Hôtel Saltsjöbaden som en samlingsplats för affärsmän, industrimän och diplomater.

*Grand Hôtel
Saltsjöbaden*

Dåtidens kungahus var återkommande gäster. För att lättare ta sig till Saltsjöbaden anlades också Saltsjöbanan mellan Slussen och Saltsjöbaden.

Strax intill hotellet ligger Villa Lugnet, den s.k. Grünwaldska villan.

Här var också Knut Wallenberg inblandad. Ferdinand Boberg fick i uppdrag att rita en representativ sommarvilla till industrimannen Knut Tillberg. Huset är 700 kvadratmeter stort med torn och med stora fönster som är olika stora och asymmetriskt placerade. Mycket vackert. Här bodde under en tid konstnären Isaac Grünwald med hustru Märta och här byggdes då en ateljé till konstnären. Nu bor här en familj med barn och huset används både som galleri och festvåning. Efter att ha strosat runt de vackra villorna i området intogs lunch på Grand Hôtel Saltsjöbaden. En utmärkt lunch, mycket god service och billigt. Rekommenderas till enskilda och grupper.

Lunch på
Grand Hôtel

Efter lunch gick vi ytterligare en promenad, passerade vi Vår Gård. Här uppförde Arthur och Ernest Thiel två vackra villor, varav villan Bikupan finns kvar. Så småningom köpte KF villorna och anläggningen kallades Vår Gård. I köpet ingick flera konstverk, som idag utgör grunden för Vår Gårds stora konstsamling.

Vidare förbi Sjuvillorna som uppfördes 1896 enligt tidens smak med torn, terrasser och verandor. Det var en "gruppbebyggelse", men ingen ville bo i ett likadant hus som grannen, så alla villorna var olika utsmyckade. Nu finns sex av villorna kvar.

En av de sex kvarvarande sjuvillorna

Sista målet för vandringen var Uppenbarelsekyrkan, byggd 1913. Arkitekt var Ferdinand Boberg, som fick i uppdrag av Knut Wallenberg att bygga en församlingskyrka. Kyrkan uppkallades efter Nathan Söderbloms idéprogram kring uppenbarelsetanken och donerades till församlingen på Knut Wallenbergs 60-årsdag.

Uppenbarelsekyrkan

I donationen ingick kyrkan, textilier, kyrksilver m.m. Boberg användes sig av rådgivare inom olika områden. Carl Milles gjorde de skulpturala utsmyckningarna och Olle Hjortzberg de figurala målningarna. Hugo Alfvén skrev en jubileumskantat utifrån bibelcitat och denna kantat uppförs var femte år vid en jubileumsgudstjänst i kyrkan. Ett av villkoren för Knut och Alice Wallenbergs donation var att det i kyrkan skulle beredas utrymme för deras sista vila. Gravkoret placerades under orgelläktaren. Här finns mycket vackert att se och är väl värt ett besök.

Efter en lång dag med mycket intressant att se återvände vi med Saltsjöbanan, T-banan och pendeltåg till vår hemort.

Text: Eva Lidö

Foto: Eva och Gert Lidö